

la tribuna

A propòsit de la 'llei BPA'

Estem cada vegada més convençuts que el Govern en tenia coneixement abans del període electoral

VÍCTOR NAUDI ZAMORA

Conseller general d'SDP

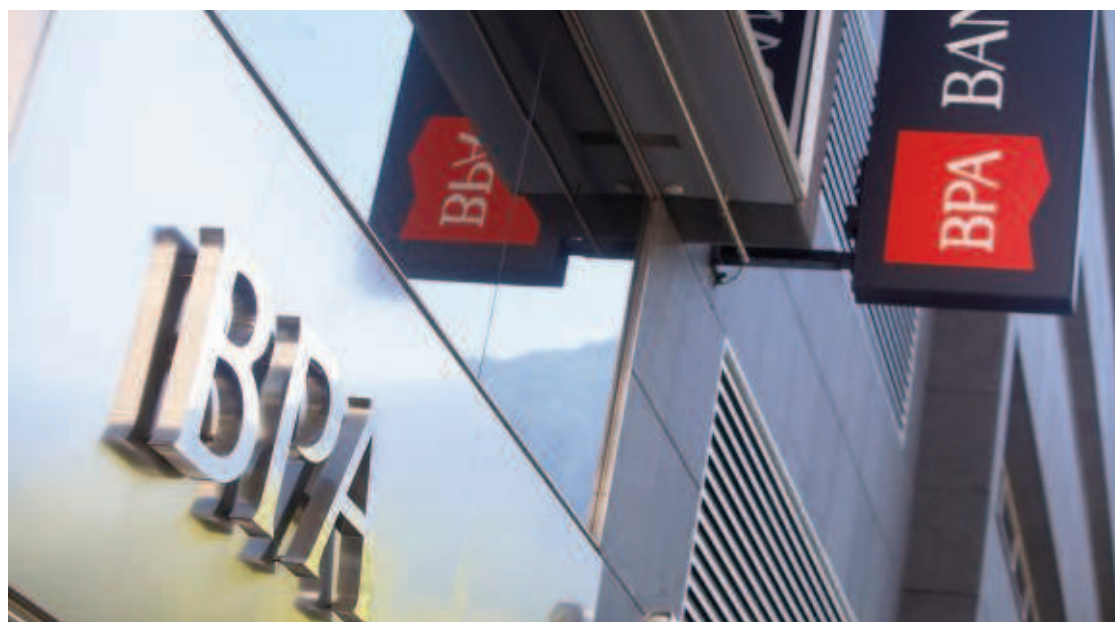

Dijous 2 d'abril, els dos consellers generals d'SDP vàrem votar en contra de l'aprovació de la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries. I ho vàrem fer perquè al nostre entendre aquest text, redactat a corre-cuita, vulnera diferents articles de la nostra Carta Magna.

Malgrat el clam a la unanimitat defensat pel grup que governa, apel·lant a la responsabilitat i la unitat nacional, entenem que el sentit d'Estat no ens permetia votar a favor d'aquesta llei, dos dies després d'haver promès respectar i fer respectar la Constitució com a consellers.

Un text d'aquesta complexitat tècnica i d'aquesta importància s'hauria d'haver treballat i consensuat conjuntament amb totes les forces polítiques, si hi hagués hagut realment la voluntat política per part de Govern. Però la via escollida pel Govern, amb l'excusa de l'extrema urgència i necessitat per tramitar la llei, els va posar en mans d'equips assessors externs, de gran renom i factures llargues que acabarem pagant tots els obligats tributaris. I a nosaltres, amb tot el patriotisme al qual s'apel·lava com a única constant per aprovar aquesta mala llei, ens ha tocat ser convidats de pedra.

El moll de l'os d'aquesta llei rau principalment en part del règim transitori que per qüestions de retroactivitat i arbitrarietat vulnera la Constitució, transposant per altra banda al parlament (Consell General) decisions que s'han de prendre en el marc de procediments judicials o admi-

nistratius sense el respecte bàsic de la separació de poders de qualsevol Estat modern.

Les presses són males conselleres, i la precipitació per disposar d'aquesta llei al preu que sigui i a tota costa, ens pot portar, de confirmar-se el seu redactat parcialment anticonstitucional, a haver de retrocedir la seva aplicació.

Aquest camí ens pot portar a un allargament de la sortida d'aquesta crisi bancària, i el que és

pitjor, pot afectar per risc sistèmic la nostra plaça financera pel que fa al país, per la inseguretat jurídica manifesta.

Ara resulta que les lleis es poden fer retroactives en qualsevol moment i a mida de segons qui. I els problemes que tenim i els que s'han creat arran de la intervenció no se solucionaran vulnerant l'Estat de dret.

Aquesta és essencialment la motivació del nostre vot, una motivació essencialment política en contra del que afirmava el ministre de Finances. Perquè no hi ha res més polític, ni tasca més important per a un conseller general, que defensar, per sobre de tot, la base del nostre Estat, la seva Constitució.

El desplegament de la llei, en el sentit de l'acord monetari del 30-06-2011, i de la directiva europea 2014/59, és necessari i tard o

NO S'HAURIA POGUT
PLANTEJAR UNA POSSIBLE
ABSORCIÓ PER PART DEL
CONJUNT DE LA RESTA
D'ENTITATS BANCÀRIES?

d'hora l'havíem d'implantar per reforçar el nostre sistema bancari. Però no és una via que per si sola pugui resoldre la situació en el cas de la crisi BPA.

Entenem que una vegada el Govern en funcions va escollir l'equivocada via de la intervenció de l'entitat bancària calia prendre disposicions paral·leles de forma ràpida i concisa.

No s'hauria pogut plantejar una possible absorció per part del conjunt de la resta d'entitats bancàries del país, emparada pel

Govern i coordinada per l'INAF, tenint en compte, tal com s'ha dit en reiterades ocasions, que BPA no era ni de bon tros insolvent?

Aquesta possibilitat, responent a una pregunta meua, va ser rebutjada pel cap de Govern en funcions al·legant el desconeixement de la quantia de la suposada sanció per part de l'òrgan judicial americà, i les seves possibles conseqüències, sanció que ara per ara no està prevista per les autoritats americanes com elles mateixes van confirmar.

Els dies passen, els problemes creixen, i no només els consellers d'SDP sinó la ciutadania d'Andorra ja comença a veure que una intervenció precipitada, una mala llei retroactiva, són senyals inequívocs que hi ha quelcom que no s'ha fet bé.

El contingut de la llei aixeca la sospita que es vulgui aprofitar la situació, tenint en compte que el mercat actual financer estigui sobredimensionat per a cinc entitats bancàries.

Vist el comunicat de la darrera setmana emès pel consolat dels Estats Units elogiant les contribucions de les autoritats andorranes, estem cada vegada més convençuts que el Govern de la legislatura passada tenia coneixement de la problemàtica abans del període electoral, i no va actuar... deixant passar el temps.

Tard o d'hora, i esperem que més d'hora que tard, s'hauran d'aclarir tots aquests dubtes, que cada vegada agafen més forma cap a la realitat. Aleshores, tindrem totes les respostes a la urgència, a la necessitat, i a l'objectiu d'aquesta mala llei.